

Ve Střelecké revui č. 3/2015 jsme podrobně psali o puškách systému Werder z výbroje bavorské armády. Vedle pěchotních pušek bavorská armáda samozřejmě potřebovala také karabiny a v neposlední řadě pistole pro jezdecktvo.

» Celkový vzhled jezdeckých karabin systému Werder odpovídal dobovému pojetí těchto zbraní. Především byly celopažbené, s výrazným chráničem mušky na konci hlavní a předpažbí.

» Výrobní čísla jsou na závěru i hlavní. Otvor vzadu na hlavní má na svědomí 20. století, protože i tyto zbraně podle názorů některých osvícených hlav mohly narušit budování socialismu.

Krátké

MGR. JAN TETŘEV

WERDERY

V porovnání s pěchotní výzbrojí byly jezdecké karabiny a pistole ve třetí čtvrtině 19. století pro vojenské pány spíše na okraji zájmu.

Jezdecktvo už v té době nepředstavovalo hlavní údernou sílu a jeho (klesající) bojová hodnota byla především v rychlém útoku chladnou zbraní nebo v průzkumu. Nutnost vyzbrojit jezdecktvo slušnou palnou zbraní ovšem potvrdila válka v letech 1870–1871, kdy německé jezdecktvo v boji proti francouzským partyzánům (francitireurs) tahalo se svými karabinami za kratší konec provazu. Ale to už v Bavorsku karabiny a pistole pro jízdu dávno řešili.

Už v březnu 1867, když ještě zdaleka nebylo jisté, který systém pěchotních pušek si Bavorsko vybere k přezbrojení, psalo bavorské ministerstvo války do zbrojovky v Ambergu, aby co nejdříve po zavedení nové pěchotní pušky byl zkonstruován také nový model karabiny pro jezdecktvo. Od začátku bylo stanoveno, že jezdecké karabiny budou mít stejnou ráži jako pěchotní pušky. Střela a náboj pak

mají být co nejbližší náboji pěchotní pušky. Nepočítalo se ovšem, že budou shodné. Karabina a pistole, o které se také jednalo, měly být co nejlhčí a pokud možno mít malý zpětný ráz. Přesnost a průbojnost střely se měly

Jednoranové pistole – zadovky Werder jsou svým způsobem unikáty.

u karabiny měřit na 300 a u pistole na 100 metrů. Ovšem ještě v únoru 1869 se řešila otázka, jestli má bavorské jezdecktvo vůbec mít karabiny nebo mu budou stačit pistole. Naštěstí převážili zastánci dlouhých zbraní.

Nejpozději v březnu 1869 byly vzory pistole a karabiny Werder hotové.

Karabina v tomto prvním vzorovém provedení měla ještě velký závěr pěchotní pušky, ale nakonec měla dostat závěr shodný s pistolí, tedy o čtvrtinu zmenšený. Fungování závěru zbraní pro jezdecktvo bylo shodné s pěchotní puškou, ale přibyl konstrukční prvek v podobě pojistné klapky. Je umístěna na pravé straně pouzdra závěru a má zamezit nechtěnému natažení kohoutu, pokud byl v pojistné poloze.

Ke zkouškám u jednotek bylo v Ambergu vyrobeno dvanáct karabin a dvanáct pistolí. Hulánům a kyrysníkům byly ke zkouškám vydány jen pistole, protože u těžkého jezdecktva se předpokládal klasický útok v semknuté formaci a následný boj zblízka. Lehké jezdecktvo, v Bavorsku to byli švališaři (chevaulegers), mělo mít kromě pistolí ještě 24 karabin na eskadronu. Poté byly ministerstvem války schváleny